

Ziua Culturii Naționale la Universitatea „Adam Mickiewicz” din Poznan, Polonia

Cum poate fi celebrat un poet mai bine decât prin lecturarea textelor sale? Anul acesta, cu ocazia Zilei Culturii Naționale, în data de 15 ianuarie 2018, lectorul de limba română de la Universitatea „Adam Mickiewicz” din Poznan, Polonia, Dr. Emilia Ivancu, a organizat, alături de studenții Filologiei Române, o serie de lecturi ale poemelor lui Mihai Eminescu prin care să se cunoască și să se aprofundeze, într-un mod implicat și personal, poezia poetului. Fiecare dintre studenții anilor II și V a ales în mod independent câte un poem și l-a citit celorlalți, motivându-și, în același timp alegerea.

Afară-i toamnă - Mihai Eminescu

Afară-i toamnă, frunză 'mprăștiată,
Iar vântul svârle 'n geamuri grele picuri;
Și tu citești scrisori din roase plicuri
Și într'un ceas gândești la viața toată.

Pierzându-ți timpul tău cu dulci nimicuri,
N-ai vrea ca nime 'n ușa ta să bată;
Dar și mai bine-i, când afară-i sloată,
Să stai visând la foc, de somn să picuri.

Și eu astfel mă uit din jeț pe gânduri,
Visez la basmul vechiu al zânei Dochii,
În juru-mi ceața crește rânduri-rânduri;

De-odat'aud foșnirea unei rochii,
Un moale pas abia atins de scânduri...
Iar mâni subțiri și reci mi-acopăr ochii.

Na zewnątrz jesień, rozrzucone liście,
A wiatr rzuca na szyby ciężkie krople,
I Ty czytasz listy ze zniszczonych kopert,
I w ciągu jednej godziny myślisz o całym życiu.

Tracisz swój czas na słodkie brednie/drobnostki,
Nie chciałabyś ktoś zapukał w twoje drzwi,
Ale jeszcze lepiej, kiedy za zewnątrz jest ślota,
Zostajesz śniąc przy kominku, senne krople,

I ja więc patrzę z krzesła na myśli,
Śnię o starej baśni wróżki Dochii
Wokół mnie mgła wznosi się coraz wyżej;

Nagle słyszę szelest sukienki,
Miękki krok ledwie dotyka desek,
A dłonie smukłe i zimne zakrywają mi oczy.

Surpriza evenimentului a reprezentat-o decizia unora dintre studenți, dincolo de textele alese pentru prezentare și lectură, de a și traduce textele alese în limba polonă, unele dintre acestea având un înalt nivel stilistic și de redare a originalului. Gestul voluntar al studenților de a însoți lectura cu propria traducere a textelor, la care se adaugă și discuțiile prin care Eminescu este adus nu numai în contemporaneitate, dar și într-un spațiu al Celuilalt, însă confin, unde Mihai Eminescu poate fi și astăzi citit și apropiat cu ușurință, dar și cu pasiune și profesionalism.

Dr. Emilia Ivancu
Lector de limba română,
Catedra de Românică,
Institutul de Filologie Romanică,
Facultatea de Neofilologie,
Universitatea „Adam Mickiewicz”, Poznan, Polonia

Foto: Unul dintre textele de Mihai Eminescu traduse de studenta Klaudia Pietrzko, anul II, Filologia Română, UAM, Poznan